

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17Csp/202/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118330465
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:6118330465.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., s.r.o., so sídlom Česká republika, 500 03 Hradec Králové, Československé armády 954/7, IČO: 24 785 199, zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom 036 01 Martin, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: N. P., rod. O., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX C. č. XXX, zastúpenému: Centrum správnej pomoci Galanta, so sídlom 924 01 Galanta, Staničná 1702/10, IČO: 51 412 802, o zaplatenie 568,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v časti istiny vo výške 318,- eur s príslušenstvom zamietá.

Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 12. 9. 2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 568,- eur s príslušenstvom - zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17. 12. 2016 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731 (ďalej len „spoločnosť“), uzatvorila so žalovaným dňa 31. 10. 2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva“) číslo XXXXXXXXX. Na základe tejto Zmluvy poskytla spoločnosť žalovanému bezúčelový úver vo výške 1060,- eur. Žalovaný si s právnym predchodcom žalobcu mohol dohodnúť, či budú peňažné prostriedky poskytnuté formou bezhotovostného prevodu na účet uvedený žalovaným, alebo či budú poskytnuté na účet predplatennej platobnej karty. Peňažné prostriedky boli v danom prípade poskytnuté na účet predplatennej platobnej karty, odovzdanej žalovanému do vlastných rúk na základe Súhlasu Zákazníka so Zmluvou o predplatennej platobnej karte; a to tak, že peňažné prostriedky boli žalovanému na tejto karte k dispozícii najneskôr 13. deň podpisu Zmluvy. Poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému preukazuje žalobca doloženým dokumentom nazvaným Potvrdenie o vyplatení pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere potvrdeným zo strany pôvodného veriteľa. Žalovaný sa v Zmluve zaviazal tento úver splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60 splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20. kalendárny deň po podpísaní Zmluvy, 20. 11. 2014 a posledná splátka bola splatná dňa 25. 12. 2015. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady v celkovej sume 350,- eur, ktoré zahŕňajú zmluvný úrok (vo výške, ktorá je vyjadrená v orámovanej časti Zmluvy, strana č. 1) a poplatok za garantovanú službu (taktiež vo výške, ktorá je vyjadrená v orámovanej časti Zmluvy, strana č. 1).

Súčasne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere žalovaný uzatvoril dňa 31. 10. 2014 Zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečení splátok úveru / Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Zmluva o

dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečení splátok úveru / Zmluva o zabezpečení splátok úveru je dobrovoľnou doplnkovou službou, v zmysle toho, že sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytovať za poplatok klientovi službu, ktorá spočívala najmä vo výbere splátok priamo v mieste bydliska klienta, alebo v inom mieste podľa určenia klienta a to prostredníctvom obchodného zástupcu veriteľa (viď článok 1.1 zmluvy o zabezpečení splátok úveru). Za túto službu sa klient zaviazal uhradiť sumu, ktorá bola priamo úmerná počtu splátok tak, aby pokryla náklady pohonných hmôt a čas obchodného zástupcu. V danom prípade bola táto odmena zjednaná na sumu vo výške 545,90 eura. Žalobca so rozhodol ku prospechu žalovaného túto čiastku neuplatňovať.

Žalobca všetky úhrady žalovaného, ktoré boli na nový úver zaplatené, započítava v súlade so zákonom na celú istinu poskytnutého úveru, vyplývajúceho zo Zmluvy (teda na 1060,- eur). Žalovaný pôvodnému veriteľovi celkovo uhradil 392,- eur. Táto čiastka bola v súlade so zákonom a v prospech spotrebiteľa započítaná na istinu úveru. Presné dátumy a výšky splátok vyplývajú zrejším spôsobom z priloženej platobnej histórie.

Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať svoje záväzky zo zmlúv riadne a včas a uhradil len splátky v celkovej výške 492,- eur. Žalobca listom zo dňa 24. 7. 2018 - výzva pred podaním žaloby vyzval žalovaného k úhrade celej dlžnej sumy. Do dnešného dňa žalovaný dlžnú sumu neuhradil.

Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu je vo výške 568,- eur. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a súčtom vykonaných splátok, t. j. 1060,- eur - 492,- eur = 568,- eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúcom po postúpení pohľadávky.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v písomne podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu. V odpore žalovaný uviedol, že nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie žalovanej sumy uloženej v platobnom rozkaze, ktorý si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a unijným právom a žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru, čo je v demokratickom štáte nepripustné. Žalovaný žiadal, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti a rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky, o ktorých spotrebiteľ mal byť zo strany dodávateľa náležite poučený, nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby súd určil, ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú. Na spotrebiteľa sa vzťahuje plná ochrana spotrebiteľa. Zmluva sa riadi podľa Občianskeho zákonníka a to § 52, 53, 54. Počas zmluvného vzťahu bol žalovaný dobromyseľný a veril, že Dodávateľ Provident Financial, s.r.o., keďže zmluvy vyhotovuje, jedná zodpovedne, čestne a dodržiava zákony SR a EÚ a nepredpokladá sa, že môže použiť nekalé praktiky a neprijateľné podmienky. Ide o neprijateľné zmluvné podmienky Občianskeho zákonníka § 53 písm. g, h, k, o, p, r, t, u, v. Zmluva je predtlačená, formulárová a spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť a musí ju podpísať tak, ako mu je predložená. Každá zmluva musí obsahovať štyri obligatórne náležitosti a to:

- 1./ presné určenie účastníkov zmluvy,
- 2./ presne zapísanú a poskytnutú sumu úveru - pôžičky,
- 3./ cenu ako odplatu a to pevnou sumou alebo splátkou, % úrokovej sadzby x počet splátok,
- 4./ čas zmluvy do kedy presne trvá a dátum konečnej splatnosti (deň, mesiac a rok).

S poukazom na § 43a Občianskeho zákonníka je dodávateľ viazaný podpísaným návrhom inak je zmluva neplatná. Poplatok za spracovanie je neprijateľnou podmienkou. Odvolávanie sa na všeobecné podmienky a obchodné podmienky je neúčinné, ak nie sú podpísané a počas uzavretia zmluvy neboli k dispozícii na prečítanie a vysvetlenie aj z nedostatku času, považujú sa za jednostranný úkon a spotrebiteľ nie je nimi viazaný. Postúpenie pohľadávky považuje žalovaný za neplatné, nikdy mu nebolo oznámené, ani postupníkom ani postupcom. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva je neplatná, je neplatná i zmluva o postúpení. Z neplatného právneho úkonu nevzniknú platné právne účinky. Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a oznámenie nemožno nazvať zákonné ale fiktívne, lebo právny poriadok SR ukladá žalobcovi, že je povinný oznámiť a doručiť do vlastných rúk v lehote do 90 dní a zároveň vyzvať spotrebiteľa, že musí zaplatiť presnú sumu a zistiť čo je dôvodom neplatenia, poprípade dohodnúť odloženie splátok. Žalobca v žalobe tieto skutočnosti neosvedčil a nevykázal doručenie. Ide tu o diskrimináciu z pozície silnejšieho, t. j. žalobcu, lebo dodávateľ má predpokladať a vedieť, že v budúcnosti môžu nastať aj situácie, že občan môže prísť o prácu, o zdravie, popr. nebude vládvať splácať z iných podobných dôvodov. Toto musí ošetriť banka hneď na začiatku pri poskytnutí úveru, napr. poistením úveru. Inak zodpovedá za škodu. Nemôže obstať ani obviňovanie z nedodržiavania platobnej disciplíny. Dôkazné bremeno leží na strane žalobcu. Podľa priloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31. 10. 2014 mal Provident Financial s.r.o. poskytnúť úver vo výške 1060,- eur, ktoré neposkytol. Tvrdenie žalobcu, že súčasne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere žalovaný uzatvoril dňa 30. 10. 2014 Zmluvu o zabezpečení splátok úveru/ o poskytnutí služby komfort žalovaný poprel v celom rozsahu, pretože si neobjednal takú službu, táto mu bola vnútená, pričom ide o neplatný

právny úkon. S poukazom na Občiansky zákonník ust. § 53 ods. 8 nie je povinný platiť za neobjednanú službu a sú vylúčené i ďalšie nároky dodávateľa voči spotrebiteľovi. Zmluva je neplatná od počiatku a žalobca sa mohol domáhať nárokov odo dňa 31. 10. 2014 v subjektívnej premlčacej lehote do 31. 10. 2017. Uplatnil preto námietku premlčania.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 12. 5. 2020 pod č. k. XXCsp/XXX/XXXX - XX tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 318,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 17. 12. 2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Súd žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 11,98 %. Voči rozsudku v časti uloženej povinnosti zaplatiť sumu 318,- eur s prísl. žalovaný podal odvolanie. Krajský súd v Trnave rozhodol o odvolaní dňa 29. 1. 2021 pod č. k. 9CoCsp/52/2020 - 140 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (prvý v poradí) a vo výroku o náhrade trov konania (tretí v poradí) zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní v právoplatne neskončenej vrátenej časti bude potrebné, aby sa v prvom rade prvoinštančný súd zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie, keď bolo na žalobcovi preukázať svoju aktívnu legitímáciu, teda legitímne nadobudnutie v žalobe uplatnených práv od pôvodného veriteľa (body 17. až 24. odôvodnenia uznesenia). Spornou medzi stranami zostáva aj výška poskytnutého úveru, keď žalobca neuniesol bremeno dôkazu o tejto skutočnosti. Opätovne je potrebné posúdiť aj námietku premlčania vznesenou žalovaným.

6. Predmetom konania zostalo rozhodnúť o povinnosti zaplatiť sumu 318,- eur s prísl.

7. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). S poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 13/2009 z 24. 2. 2010, základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie § 150 CSP, podľa ktorého strany sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán sporového konania, t. j. povinnosť tvrdiť skutkový stav a tento následne preukázať označením/predložením dôkazov. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. Aby strana mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak strana nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú strana vôbec netvrdila a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre stranu väčšinou za následok pre ňu nepriaznivé rozhodnutie. Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t. j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/217/2007 z 27. 7. 2009 - Účastníci konania teda majú povinnosť tvrdenia a povinnosť tvrdenie preukázať. Ak účastník neunesie dôkaznú povinnosť, resp.

dôkazné bremeno, má to pre neho nepriaznivý následok v tom, že súd pristúpi k vydaniu pre neho nepriaznivého rozhodnutia vo veci).

8. Na základe uznesenia odvolacieho súdu (body 13,17-27, 41-42,49 tohto odôvodnenia) súd vyzval žalobcu na vyjadrenie ku skutočnostiam načrtnutých v uznesení odvolacieho súdu. Uznesenie odvolacieho súdu si žalobca prevzal dňa 30. 3. 2021 a výzvu tunajšieho súdu dňa 9. 6. 2021 a napriek tomu svoje tvrdenia nedoplnil a ani nepredložil súdu dôkazy (či nenavrhol doplniť dokazovanie na preukázanie svojich tvrdení). Žalobca mal viac ako 6 mesiacov na to, aby si splnil ako bremeno tvrdenia, tak aj bremeno dôkazu, avšak dôkazné bremeno neunesol.

9. Súd nie je povinný poskytovať žalobcovi viac času, a to aj s poukazom na to, že dôkazné bremeno mal uniesť už pri podaní žaloby (t. j. dňa 12. 9. 2018).

10. Súd poukazuje na to, že aj napriek doručenému predvolaniu na pojednávanie konané dňa 4. 11. 2021 žalobca nielen, že nezaslal písomné vyjadrenie k spochybňovaným skutočnostiam, ale ani sa na pojednávanie nedostavil, čím sa sám vzdal svojho práva pred súdom preukázať oprávnenosť svojho žalobou uplatňovaného nároku.

11. S poukazom na neunesenie dôkazného bremena potom súd musel žalobu zamietnuť, pretože sa žalobcovi nepodarilo preukázať, vysvetliť, ozrejmiť nejasnosti, na ktoré poukázal odvolací súd vo svojom uznesení.

12. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako to vyplýva z enunciátu rozsudku.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. Keďže žalovaný bol v konaní úspešný, mal by nárok na náhradu trov konania, avšak žiadne mu nevznikli, ich náhradu si ani neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.